

Innebandyns landslagsläkare tog VM-guld

Göteborgsläkaren Crister Swenson tog guld vid VM i innebandy i Tjeckien nyligen. I den sporten belönas nämligen även truppens läkare med medalj. Men för övrigt sätter inte uppdraget någon nämnvärd guldkant på tillvaron för en medverkande doktor.

Crister Swenson – svensk
landslagsläkare
i innebandy
med egen guld-
medalj.

FOTO: ELMER ELIASSON

– Jag tjänar 4 000 kronor i veckan när jag jobbar med landslaget. Det är en ren förlustaffär, säger Crister som till vardags tjänstgör på ortopedien vid Östra Sjukhuset i Göteborg – bland andra tillsammans med riksbekante idrottsläkaren Leif Swärd.

Swenson började samarbetet med innebandyförbundet för två år sedan och har under tiden lagt upp journaler på 33 landslagsaktuella spelare. Dessutom ger han grabbarna basfakta om idrottsmedicin, till exempel hur de ska förhålla sig till träning med en infektion i kroppen.

Under VM-veckan i Brno och Prag nyligen var det som vanligt fotledsstukningar som sysselsatte läkaren mest.

– Nästan alla skador drabbar de nedre extremiteterna. Det är ovanligt med problem på överkroppen, tillägger Swenson.

Larm omögonskador

De senaste åren har det kommit larmrapporter om många innebandyrelaterade ögonskador. Swenson har synpunkter i ämnet efter noggranna studier både teoretiskt och praktiskt.

– Under mina tolv år som spelare, tränare, domare och läkare i innebandy har jag endast sett två ögonskador. Inget av fallen var allvarligt.

Det problemet existerar nästan inte i den organiserade tävlingsverksamheten. Det är vid oorganiserat spel på skolor och bland kompisgäng som olyckorna inträffar, understryker Crister Swenson.

Motionärer som tvingas uppsöka akutmottagningarna när nästan alltid fått bollen eller en klubba i ögat. En uppföljning av »innebandypatienter» vid Ögonkliniken i Lund visar att det är farligare att träffas av klubban. Men

Swenson tror inte att visir är rätt metod att minska olycksfrekvensen.

– En regel om obligatoriskt ögonskydd kan bara omfatta de 100 000 licensierade spelarna som ju i praktiken inte drabbas.

Däremot vill Crister att målvakternas knäskydd ska förbättras. Han har noterat att de ofta får slemsäcksinflammationer i knäna på grund av arbetsställningen framför buren.

När det är VM vill spelarna självklart inte missa de viktigaste matcherna. Inför finalen är det inte givet att grabbarna är lika ärliga som vid mindre känsliga tidpunkter.

– Jag har hört en spelare ljuga för att få delta. I det läget berättar jag sanningen för förbundskaptenen som tar ut laget. Det kan förstås leda till en konflikt med spelaren, medger Crister.

Men för det mesta har läkaren en tacksam relation till spelarna. Han behöver inte alltid hålla samma distans som de övriga ledarna och kan lära känna individerna bättre.

Hjälper också motståndarna

Crister är naturligtvis inte fullt sysset i sin läkarroll under en VM-vecka. Därför bidrar han med flera andra funktioner.

– Till exempel dömer jag på träningsarna och hjälper materialförvaltaren. Det gäller att göra ledargruppen till en fungerande enhet. Vi är ett lag i laget, menar Swenson.

Alla trupper i ett världsmästerskap (14 nationer deltog i Tjeckien) är inte lika välorganiserade som den svenska. Vissa lag har ingen läkare på plats och då får Crister vara beredd att rycka in när en motståndare skadas.

– Jag känner inte till spelarens bakgrund men har naturligtvis ändå det ful-

la medicinska ansvaret när jag ingriper. Men jag upplever det inte som en jobbig situation, säger han.

Crister är 30 år och blev legitimerad läkare i mars 1997. Han ska bli ortoped så småningom och vill gärna ägna sig åt idrottsmedicin trots att den inriktningen nog fortfarande har ganska låg status i Sverige.

– I många andra länder är idrottsmedicin en specialitet. Det behövs en liknande statushöjning här hemma för att vi ska accepteras i läkarkollektivet.

Trots sin relativa ungdom har Swenson förutom läkarstudierna hunnit med en mängd olika jobb. Han har bland annat varit truckförare, brevbärare, snickare, städare och flyttgubbe.

– Jag är inte som alla andra doktorer, lyder hans egen formulering.

Han är lidelsefull GAIS-supporter och är inne på sin tredje säsong som läkare för det populära Göteborgslaget. I fotboll har han mycket mer att göra än i innebandy.

– Det händer en hel del. Under min tid i GAIS har det inträffat flera brott. Innebandyn är en »mjukare» sport och ibland anklagas elitspelarna för att inte vara lika vältränade som kollegerna inom fotboll och ishockey.

Innebandy – spel för bohemer?

Belackarna hävdar att innebandyli-rarna är lata bohemer som inte orkar satsa på de tuffare och mer penningstinna sporterna. Swenson är rätt person att göra en rättvis jämförelse.

– Innebandyn är inte riktigt ikapp ännu. Men skillnaden är mycket liten och beror enbart på att ekonomin inte tillåter träning på dagtid, förklarar idrottsläkaren som kan bevisa med en medalj att han är bäst i världen.

Elmer Eliasson